

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyně Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: Y. V., narozen X,
státní příslušnost Ukrajina,
bytem v ČR X,
zastoupen advokátkou Mgr. Lenkou Šrámkovou,
sídlem Aloise Jiráska 1367/1, 415 01 Teplice,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, oddělení
pobytu cizinců Ústecký kraj,
sídlem Berní 2261/1, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. OAM-6416-7/ZR-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. OAM-6416-7/ZR-2023, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 8 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. OAM-6416-7/ZR-2023, jímž bylo žalobci odejmuto oprávnění k pobytu na území ČR za účelem dočasné ochrany s odůvodněním, že zamlčel skutečnosti podstatné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci. Žalobce se dále domáhal přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2. Žalobce namítal, že se nedopustil vytýkaného zatajení věcných skutečností. Poukázal na to, že při nahlédnutí do spisového materiálu zjistil, že správní orgán měl od počátku k dispozici fotokopii jeho cestovního pasu, což dokazuje, že byl o předmětných skutečnostech informován, a tudíž nedošlo ze strany žalobce k vědomému zatajení skutečností, které by mohly vést k odnětí dočasné ochrany. Žalobce zdůraznil, že bezprostředně po nahlédnutí do spisu v rámci správního řízení, zaslal správnímu orgánu své vyjádření a stanovisko k této skutečnosti, přičemž v odůvodnění správního orgánu je sice zmíněno, že žalobce nahlédl do spisu, avšak jeho stanovisko k věci není nikterak vyhodnoceno. Žalobce má proto za to, že správní orgán postupoval v rozporu se zásadou správního práva, kdy zásada volného hodnocení důkazů se uplatní při vyvozování závěrů z provedených důkazů pro zjištění skutkového stavu případu. Tyto závěry musí být vybudovány na vnitřním přesvědčení správních orgánů, které není projevem libovůle, ale vytváří se přísně logicky, s přihlédnutím ke všem okolnostem případu. Správní orgán názor žalobce zcela ignoroval a ve svém odůvodnění tuto skutečnost opominul.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl, neboť má za to, že dočasnou ochranu žalobci odejmul důvodně a po právu.
4. Žalovaný předně poukázal na to, že žalobce požádal o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území z důvodu uvedeného v § 33 odst.1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny. O udělení tohoto víza tedy žádal z důvodu, že mu ve vycestování z území ČR brání překážka na jeho vůli nezávislá, spočívající právě v ozbrojeném konfliktu na Ukrajině. Ve skutečnosti však byl žalobce držitelem platného dlouhodobého víza vydaného polskými orgány a ve vycestování z území ČR mu tudíž nebránila překážka související s ozbrojeným konfliktem na Ukrajině, neboť mohl vycestovat zpět do Polska. Prohlášení žalobce v tiskopisu žádosti o vízum bylo tedy nepravdivé, přičemž Policie ČR, která žalobci dlouhodobé vízum udělovala, se spoléhala na jeho pravdivost a nezkontrolovala pečlivě celý obsah žalobcova cestovního dokladu. Nezjistila tak, že v cestovním pase žalobce bylo vyznačeno platné polské vízum, že žalobce není osobou, která by z území Ukrajiny prchala před ruskou agresí, ani že je cizincem, který zneužívá dlouhodobé polské vízum k pobytu na území ČR a celé situace k okamžitému získání pobytového oprávnění na území ČR. Policie ČR přitom byla dočasně příslušná k přijímání žádostí a k udělování dlouhodobých víz za účelem strpění pobytu na území v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny, a to na základě krizového opatření vlády, které bylo přijato usnesením vlády č. 148 ze dne 2. 3. 2023 (publikováno ve Sbírce zákonů pod číslem 44/2022), přičemž Policie ČR takto vyřizovala tisíce žádostí denně. Žalovaný poukázal na to, že žalobce při podání žádosti o dlouhodobé vízum použil zvláštního tiskopisu určeného pro občany Ukrajiny opouštějící Ukrajinu v důsledku ozbrojeného konfliktu.
5. Žalovaný zdůraznil, že pokud by žalobce neuvedl nepravdivé údaje, nezískal by požadované vízum, neboť nespadal do okruhu osob, které mohou získat dočasnou ochranu. Podle Rozhodnutí Rady (EU) č. 2022/382 se totiž tato ochrana vztahuje pouze na některé kategorie osob vysídlených z Ukrajiny dne 24. února 2022 nebo po tomto datu v důsledku vojenské invaze ozbrojených sil Ruské federace, přičemž žalobce do žádné z těchto kategorií nespadá. Dle žalovaného není třeba poskytovat dočasnou ochranu někomu, kdo je již oprávněn pobývat dlouhodobě mimo zemi, kterou opouští a může tedy bezpečně útočiště nalézt v zemi, která mu pobytové oprávnění vydala. Žalovaný je přesvědčen, že by bylo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nespravedlivé, aby žalobci bylo oprávnění k pobytu na území ponecháno, když nesplňoval jak podmínky pro udělení o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tak ani podmínky pro udělení dočasné ochrany podle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace (dále jen „zák. č. 65/2022 Sb.“).

6. K zásadní námitce žalobce, tedy že žalovanému muselo být při podání žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území známo, že žalobce je držitelem platného polského dlouhodobého víza, když ve správním spise je založena kopie cestovního dokladu s tímto vízem, žalovaný uvedl, že kopie cestovního pasu byla pořízena až dne 9. 3. 2023, přičemž žalovaný o existenci tohoto víza nevěděl. Toto bylo zjištěno až v rámci prodloužení platnosti dočasné ochrany a jakmile se o této skutečnosti žalovaný dozvěděl, řízení o odnětí dočasné ochrany zahájil.
7. K žalobní námitce, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s jeho vyjádřením k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 24. 4. 2023, žalovaný uvedl, že se s tímto vyjádřením vypořádal na str. 4 napadeného rozhodnutí, když uvedl, že polské vízum se pro účely pobytu v Polské republice považuje za stále platné, a tudíž se žalobce na Ukrajinu vracet nemusí.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

8. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný pouze omlouvá svoji neschopnost dodržet zásady správního řízení větším počtem žadatelů v den první registrace žalobce na cizinecké policii v Praze. Žalobce zdůraznil, že se řádně dostavil na služebnu a požádal o povolení k pobytu s tím, že předložil své doklady s žádostí, a bylo na žalovaném, aby si zjistil všechny skutečnosti. Skutečnost, že si správní orgán pořídil fotokopii pasu žalobce až po roce není důvodem k tvrzení, že žalobce zatajoval zásadní skutečnosti ve správním řízení.
9. Dle žalobce žalovaný stále ignoruje skutečnost, že žalobce v den žádosti měl zrušené pobytové vízum pro Polskou republiku, tedy neměl žádná platná víza a žádost o dočasný pobyt odůvodnil dočasnou ochranou, která je v současnosti stále nutná z důvodu trvajícího válečného konfliktu na území Ukrajinské republiky.
10. K závěru žalovaného o zatajení důležitých skutečností ve správním řízení, žalobce zdůraznil, že v takovém případě by bylo nutné dokázat jeho úmysl, že tak chtěl činit, což by vedlo i k možné trestně právní odpovědnosti. V této souvislosti poukázal na rozsudek Soudního dvora EU C-8/22 ze dne 6. 7. 2023 ve věci „Odnětí a odmítnutí postavení uprchlíka“, podle něhož lze opatření ke zrušení/odmítnutí použít pouze na státního příslušníka třetí země, který byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jehož zvláštní znaky umožňují, aby byl považován za mimořádně závažný, pokud jde o jeden z trestných činů, které nejvážněji narušují právní řád dotčené komunity. Pouhé nedoložitelné tvrzení správního orgánu, že žalobce zatajil, jakékoliv skutečnosti, jsou tudíž v přímém rozporu z výše citovaným rozhodnutím a dokazují neschopnost správního orgánu, dodržovat stěžejní zásady ve správním řízení, což sám nakonec potvrzuje ve svém vyjádření.

Posouzení věci soudem

11. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal soud napadené rozhodnutí, a to v rozsahu uplatněný žalobních podle § 75 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu (k tomu srov. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

12. Z obsahu spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
13. Žalobce podal dne 17. 3. 2022 formulářovou žádost o udělení dlouhodobého víza „Zvláštní vízum pro občany pro Ukrajinu“, v níž uvedl jako účel pobytu na území ČR strpění pobytu na území, a v níž současně prohlásil, že žádá o udělení dlouhodobého víza, protože se nemůže z důvodu probíhajícího ozbrojeného konfliktu vrátit na Ukrajinu, a že všechny informace uvedené v žádosti jsou úplné a pravdivé. Vízum s účelem strpění na území bylo žalobci uděleno od data podání žádosti do 16. 3. 2023.
14. Žalovaný pořídil dne 9. 3. 2023 fotokopii cestovního pasu žalobce, z něhož vyplývá, že žalobce překročil dne 25. 1. 2022 hranice mezi Ukrajinou a Polskem na pozemním hraničním přechodu Korczowa, a to na základě víza, uděleného mu Polskou republikou na dobu od 20. 1. 2022 do 8. 7. 2022. Vízum je přeškrtnuté s poznámkou „cofnieto/revoked“ (pozn. soudu: odvoláno, zrušeno). Dne 6. 4. 2023 doručil žalovaný žalobci oznámení o zahájení správního řízení ve věci odnětí oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany s odůvodněním, že uvedl neúplné údaje, resp. zamlčel, že na území států Schengenského prostoru přicestoval již před 24. 2. 2022 na základě platného dlouhodobého víza vydaného státními orgány Polské republiky, a že má platné povolení k pobytu na území Polské republiky.
15. V písemném vyjádření k zahájení správního řízení ze dne 24. 4. 2023 žalobce uvedl, že ve spise byla založena fotokopie jeho pasu a víza uděleného mu Polskou republikou. Všechny skutečnosti tedy byly při registraci žalobce ohledně podání jeho žádosti k dočasné ochraně na území ČR pracovníkům správního orgánu známy. Z dokladů rovněž vyplývá, že žalobce již neměl žádná platná víza a dočasný pobyt odůvodnil dočasnou ochranou, která je stále nutná z důvodu trvajícího válečného konfliktu na území Ukrajiny. Žalobce tedy nic nezatajil, neboť vše vyplývá z dokladů založených ve správním spise. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí.
16. Na daný případ aplikoval soud příslušná ustanovení zák. č. 65/2022 Sb. ve znění účinném ke dni zahájení předmětného správního řízení (tj. ke dni 6. 4. 2023).
17. Podle § 1 odst. 1 písm. a) zák. č. 65/2022 Sb. tento zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie a v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace dne 24. února 2022 upravuje podmínky udělování dočasné ochrany cizinců uvedených v § 3 v návaznosti na prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana, (dále jen "rozhodnutí Rady"), a podmínky jejího prodlužování.
18. Účelem rozhodnutí Rady bylo zavést dočasnou ochranu ukrajinských státních příslušníků, kteří pobývali na Ukrajině a kteří byli počínaje dnem 24. února 2022 vysídleni v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil, jež v uvedený den začala (k tomu srov. bod 11 preambule rozhodnutí Rady).
19. Podle § 3 odst. 1 zák. č. 65/2022 Sb. Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky uděluje dočasnou ochranu cizincům, na které se povinně vztahuje rozhodnutí Rady.
20. Rozhodnutí Rady v čl. 1 stanovilo, že na území Unie nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob, které musely opustit Ukrajinu v důsledku ozbrojeného konfliktu. V čl. 2 pak vymezilo osoby, na něž se dočasná ochrana vztahuje, přičemž jednou z kategorií těchto Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

osob jsou podle bodu 1. písm. a) tohoto článku ukrajinští státní příslušníci pobývající na Ukrajině před 24. únorem 2022.

21. Podle § 5 odst. 7 zák. č. 65/2022 Sb. ve věci neudělení nebo odnětí dočasné ochrany se použije zákon o dočasné ochraně cizinců.
22. Podle § 10 odst. 2 zák. č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, (dále jen „zákon o dočasné ochraně cizinců“) lze odejmout oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, pokud byl zjištěn důvod, pro který může být odepřeno oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany podle § 9 odst. 2 a 3.
23. Podle § 9 odst. 2 písm. b) zákona o dočasné ochraně cizinců může být oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany odepřeno, jestliže žadatel o poskytnutí dočasné ochrany uvedl nepravdivé údaje nebo zamlčel skutečnosti podstatné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci.
24. Posledně citované ustanovení upravuje dvě skutkové podstaty pro jeho aplikaci. Jednak může být oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany cizinci odejmuto, jestliže uvedl nepravdivé údaje a jednak, jestliže zamlčel rozhodné skutečnosti. Obě skutkové podstaty jsou postaveny na roveň a při naplnění i jen jedné z nich lze oprávnění k pobytu cizinci odejmout. Jak vyplývá z výroku napadeného rozhodnutí, žalovaný dospěl k závěru, že v daném případě naplnil žalobce druhou z uvedených skutkových podstat, neboť zamlčel v době podání žádosti, že mu bylo již uděleno vízum Polskou republikou, a že přede dnem 24. 2. 2022 na území Ukrajiny nepobýval.
25. Soud se nejprve zabýval základní žalobní námitkou žalobce, již žalobce vytýkal žalovanému porušení ust. § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, které správním orgánům ukládá povinnost hodnotit podklady podle své úvahy, a přitom pečlivě přihlídnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Žalobce má za to, že žalovaný opomenul při svém rozhodnutí zhodnotit žalobcem tvrzenou a důkazy podloženou skutečnost, že již při podání žádosti bylo z jeho cestovního pasu možné ověřit veškeré skutečnosti týkající se data opuštění Ukrajiny, uděleného víza Polskou republikou, což dokládá, že žádné skutečnosti nezatajil, jakož i skutečnost, že v době podání žádosti bylo jeho vízum udělené Polskou republikou zrušeno.
26. I v daném řízení musí správní orgán zjistit skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy zjistit skutečnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch cizince (§ 3 ve spojení s § 50 odst. 3 správního řádu). I v něm platí, že správní orgán je nad rámec obecného pravidla o zjišťování skutkového stavu věci povinen zjišťovat i skutečnosti ve prospěch účastníka řízení (§ 50 odst. 3 in fine s. ř.). Správní orgán v tomto typu řízení nese odpovědnost za řádné shromáždění podkladů pro rozhodnutí a případně odpovědnost za nesplnění této povinnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 12. 2010, čj. 4 Ads 44/2010-132, a ze dne 19. 6. 2014, čj. 2 As 52/2013-69, či ze dne 26. 10. 2017, čj. 5 Azs 56/2017-34).
27. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že se s výše uvedenými skutečnostmi, namítanými žalobcem v jeho vyjádření, vypořádal na str. 4 napadeného rozhodnutí. Zde se žalovaný vypořádal s výše uvedenými námitkami proti zahájení předmětného správního řízení tak, že není rozhodné, zda účastník řízení stále vlastní či nevlastní platné vízum Polské republiky, ale pro odnětí dočasné ochrany je rozhodné, že účastník řízení v době podání žádosti dne 17. 3. 2022 měl platné povolení k pobytu v Polské republice, kam vstoupil dne 25. 1. 2022 na základě víza Polské republiky typu D č. 102562412 platného od 20. 1. 2022 do 8. 7. 2022. Na str. 2 napadeného rozhodnutí žalovaný vysvětlil, že „Polská republika umožňuje také všem ukrajinským občanům, kteří pobývali na jejím území přede dnem 24. 2. 2022, požádat o povolení Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k pobytu, včetně těch, kterým bylo vydáno rozhodnutí o povinnosti návratu do domovského státu. V dané situaci Polská republika potvrdila, že pozastavila návratovou politiku a žádnému ukrajinskému občanovi neukládá povinnost návratu do domovského státu. Dále Polsko potvrdilo prodloužení institutu dočasné ochrany udělované ukrajinským občanům, kteří v souvislosti s válečným konfliktem vstoupili na území Polska po dni 24. 2. 2022, a to do března 2024“, v důsledku čehož žalovaný dovodil, že žalobce je tak oprávněn nadále pobývat na území bezpečného státu EU.

28. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí řešil námitku žalobce, zda je pro rozhodnutí podstatné, zda v době podání žádosti bylo platné žalobcovo vízum udělené mu Polskou republikou či nikoli.
29. Nicméně je třeba konstatovat, že se žalovaný skutečně nikterak nevypořádal s tvrzením žalobce, že žádné rozhodné skutečnosti nezatajil, neboť všechny vyplývaly z cestovního pasu, který předložil a které si mohl správní orgán před udělením dlouhodobého víza ověřit. Přitom skutečnost, zda žalovaný zamlčel skutečnosti podstatné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci, přestože tyto skutečnosti byly zjevné z jeho cestovního pasu (ten žalobce před správními orgány nezamlčel a předložil), byla rozhodující pro posouzení, zda žalobce naplnil skutkovou podstatu, uvedenou v citovaném ust. § 9 odst. 2 písm. b) zákona o dočasné ochraně cizinců, a zda byl tudíž v daném případě dán tento důvod pro odejmutí oprávnění k pobytu žalobci za účelem dočasné ochrany. Tím, že k tomuto tvrzení žalovaný nepřihlédl, zatížil řízení vadou. Tato vada mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, neboť skutečnosti týkající se (ne)zamlčení rozhodných skutečností byly pro závěr o důvodnosti odejmutí dočasné ochrany žalobci významné. Vzhledem k tomu, že žalovaný rozhodné skutečnosti pro posouzení věci nikterak nehodnotil a neučinil je předmětem svých úvah, nemohl soud tyto v soudním řízení přezkoumat.
30. Z uvedených důvodů soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a to bez jednání. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu náleží vůči neúspěšnému žalovanému právo na náhradu účelně vynaložených nákladů. Tyto náklady v daném případě sestávají z nákladů za právní zastoupení, které tvoří odměna advokáta za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci a sepsání žaloby) dle § 7 bodu 5. za použití § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 3 100 Kč, a paušální náhrada hotových výdajů 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že právní zástupkyně žalobce je plátkyní daně z přidané hodnoty, náleží jí k odměně a náhradě hotových výdajů rovněž náhrada za 21% daň z přidané hodnoty, tj. 1 428 Kč. Celkem je žalovaný povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení 8 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 2. října 2023

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.